

Bilag II.

Socialministeriet.

København, den 18. Februar 1935.

Ved Skrivelse af 6. Februar 1935 har Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilskud ved Merbeskæftigelse udbedt sig Oplysninger om de Undersøgelser og Beregninger, der ligger til Grund for Lovforslagets Fremsættelse, herunder bl. a. nogle Eksempler fra Industrien og eventuelt Landbruget paa, hvor Tilskud kan give øget Beskæftigelse.

I denne Anledning skal Ministeriet oplyse, at man ved Udarbejdelsen af det første Forslag om Tilskud til Merbeskæftigelse gik ud fra en mere generel Ordning, saaledes at der efter summariske Regler skulde være Adgang for Tilskud, saafremt Beskæftigelsen i en Tidsperiode var steget med et vist Antal Arbejdere. Som Grund for dette Lovforslag laa dels almindelige Betragtninger over den Udgift, som en arbejdsløs forvolder det offentlige, og den Besparelse, der vilde kunne opnaas, saafremt han gennem et Tilskud, hvis Størrelse var mindre end hans tidligere Underhold, kunde skaffes i Arbejde, dels visse Erfaringer og Beregninger vedrørende de i Finland og Tyskland gennemførte Foranstaltninger af denne Art, hvorom henvises til Ministeriets Skrivelse til Udvalget af 27. November 1933.

Dette af Ministeriet udarbejdede mere generelle Forslag blev oversendt til Arbejdsløshedsraadet, der i en Betænkning om dette Spørgsmaal indstillede, at man gennemførte en Tilskudsordning i mere begrænset Omfang end af Ministeriet foreslaaet, og paa Grundlag af de af Arbejdsløshedsraadet fremsatte Betragtninger blev det i Folketinget forelagte Lovforslag udarbejdet.

Ved dette Lovforslag er der kun Tale om Tilskud for enkelte Virksomheder eller Institutioner, saafremt der gør sig saadanne særlige Forhold gældende, at det maa anses for tilraadeligt at forøge Beskæftigelsen ved Hjælp af offentlige Tilskud. Det følger heraf, at der ikke er noget paa Forhaand bestemt Omraade, inden for hvilket Loven skal gælde, og at der heller ikke, bortset fra Bestemmelsen om, at Tilskuddet ikke maa overstige en bestemt Grænse, findes nogen Bestemmelse om, hvor stort Tilskud der skal ydes. Det vil derfor, efter at Lovforslaget har faaet denne Formulering, være forstaaeligt, at der ikke kan være Tale om nogen egentlig Beregning over Virkningerne af Loven, og at det heller ikke har været muligt — eller i det hele taget af Betydning — forud for Lovforslagets Fremsættelse at foretage særlige Beregninger.

For saa vidt angaar Udvalgets Ønske om Eksempler fra Industri og eventuelt Landbrug paa, hvor Tilskud kan give øget Beskæftigelse, skal det bemærkes, at det fremgaar af Lovforslagets Formulering, at det ikke vil være muligt uden særlige Undersøgelser og Forhandlinger med Repræsentanter for Industrien og eventuelt for Landbruget at udtale sig nærmere om dette Spørgsmaal. Saadanne Forhandlinger har Ministeriet ikke fundet sig foranlediget til at foretage forinden Lovforslagets Forelæggelse, idet man maatte gaa ud fra, at det vilde være vanskeligt at faa Industri og Landbrug i Tale, saa længe Spørgsmaalet om Mulighederne for Ydelse af Tilskud kun var paa et saa forberedende Stadium, at Lovforslag endnu ikke var forelagt Rigsdagen. Ministeriet er i øvrigt af den Opfattelse, at først Lovens Vedtagelse vil danne Grundlag for de fornødne Forhandlinger, hvorved det kan godtgøres, paa hvilke Omraader det vil være naturligt at bringe Loven i Anvendelse.